

компенсаційну та приватизаційну, а не ощадно-інвестиційну функцію. Це обумовлено відсутністю стимулів, у першу чергу економічних, схильності населення та масове несприйняття добровільних пенсійних, страхових чи інших накопичувальних внесків, як форми нагромадження грошей. Напрямами формування стійкого конкурентного середовища фінансового ринку мають бути: диверсифікація фінансових інструментів ринку, в тому числі з урахуванням можливостей населення; підвищення рівня конкуренції між інститутами фінансового ринку; модифікація засобів державного регулювання ринку та підтримка розвитку ринкових механізмів самозбалансування; розвиток методів упередження та ризиків у діяльності фінансових інститутів; створення та удосконалення правових засад, та приведення їх у відповідність до директив Європейського Союзу; удосконалення транспарентності фінансової системи, посилення вимог до змісту інформації та порядку її розкриття тощо.

Врегулювання зазначених проблем та забезпечення стійкого розвитку конкурентного фінансового ринку сприятиме активізації грошово-кредитних важелів та посиленні ролі фінансового сектору у інвестиційних процесах.

УДК 330.22.12

С. В. Красножон, старш. викл.
кафедри банківських інвестицій,
ДВНЗ «Київський національний економічний
університет імені Вадима Гетьмана»

АКТИВІЗАЦІЇ ІНВЕСТИЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ІНДИВІДУАЛЬНИХ ІНВЕСТОРІВ

Індивідуальні інвестори виступають власниками заощаджень, які є основним джерелом інвестиційних ресурсів будь-якої країни. Важливим завданням держави є створення умов для формування заощаджень та ефективного їх спрямування на інвестиційні цілі.

Організаційно-економічний механізм активізації інвестиційної діяльності індивідуальних інвесторів на фінансовому ринку України базується на таких принципах, як:

- детермінація та обґрунтування показників, що спрямовані на достовірну оцінку участі індивідуальних учасників в інвестиційних процесах на фінансовому ринку;

- оцінка на основі зазначених показників сучасного стану інвестиційної активності індивідуальних учасників фінансового ринку;
- визначення стримуючих факторів, які негативно впливають на параметри інвестицій індивідуальних учасників на фінансовому ринку;
- рекомендації практичного характеру, спрямованих на стимулювання інвестицій фізичних осіб у фінансові інструменти.

Базисом зазначеного організаційно-економічного механізму є принципи побудови, правове забезпечення та інформаційне забезпечення.

До принципів побудови можна віднести комплексний підхід, принцип єдності, принцип автономності, принцип рівноправності.

Базисом зазначеного організаційно-економічного механізму є принципи побудови, які засвідчують засади взаємозв'язків між різними складовими; правове забезпечення, як необхідність побудови взаємовідносин у межах чинного законодавства; та інформаційне забезпечення процесу інвестування.

На даному етапі в Україні відсутній єдиний регулятор фінансового ринку, відповідно, необхідно на законодавчому рівні закріпити державний орган виконавчої влади та його повноваження щодо розрахунку запропонованих показників. В цьому контексті необхідно розглядати можливості використання фахівців Національного банку України, Державної комісії з цінних паперів та фондового ринку, Державної комісії з регулювання ринків фінансових послуг. На нашу думку, найбільш повно відповідає змісту показників діяльність Державної комісії з цінних паперів та фондового ринку.

З погляду принципу об'єктивності показник повинен адекватно відображати існуючий стан інвестиційної активності індивідуальних учасників та дозволяти розглядати її в динаміці.

З врахуванням вищевикладеного, можна виділити такі вимоги до змісту показників:

- комплексний характер — вони повинні забезпечувати адекватне відображення усіх етапів інвестиційного процесу на фінансовому ринку України: від формування заощаджень індивідуальних учасників до безпосередньої купівлі фінансових інструментів;
- єдність — фінансовий ринок України функціонує як єдине середовище де індивідуальні учасники взаємодіють з іншими суб'єктами ринку, а на різних сегментах застосовуються єдині правила та механізми інвестування;
- автономність — врахування особливостей окремих сегментів фінансового ринку України та їх фінансових інструментів;

- рівноправність — однакові права індивідуальних інвесторів як між собою, так і щодо інших суб'єктів ринку, незалежно від параметрів здійснених інвестицій (обсягів, термінів і т.п.).

Визначимо відповідність найбільш часто вживаних показників компресного характеру виділеним вище вимогам.

На нашу думку, головна проблема розбудови національного фінансового ринку і, відповідно, української моделі корпоративного управління полягає не у формуванні переваг банківського чи фондового фінансування корпоративного сектору економіки, скоріше мова йде про проблеми ефективності функціонування усіх без винятку інститутів та механізмів фінансового ринку для забезпечення доступу підприємств до довгострокових капіталів.

Проблема активізації інвестицій фізичних осіб в інструменти фінансового ринку України ускладнюється наступними факторами:

- по-перше, різною економічною та правовою природою інструментів грошового ринку;

- по-друге, суттєвими відмінностями діяльності емітентів, що функціонують на грошовому ринку;

- по-третє, різними історичними передумовами появи та розвитку окремих сегментів грошового ринку.

Необхідність змін у переліку факторів може бути викликана причинами наступного порядку:

- зміна законодавчого поля України в частині доступу індивідуальних учасників до інструментів фінансового ринку;

- поява та розвиток нових інструментів інвестицій індивідуальних учасників;

- припинення органами виконавчої влади розрахунку окремих компонент, що визнані істотними, або зміна в методології їх розрахунку.

УДК 336.14:352

В. В. Крук, асист. кафедри банківських інвестицій,
ДВНЗ «Київський національний економічний
університет імені Вадима Гетьмана»

ІНВЕСТИЦІЙНА СКЛАДОВА МІСЦЕВИХ БЮДЖЕТІВ

Актуалізація проблеми реалізації муніципального розвитку вимагає чіткого позиціонування і збільшення інвестиційних ресурсів місцевих бюджетів, відповідно до параметрів інвестиційної